

Минули дні суєни і давни.

Я поливлю те шрабу серця когось,
Людей у праці суєтних,
Голодну смерть і горні будні,
У всіх знедогелених отчуж.

Що ватко день-у-день трудились,
Мами дітей, мами сім'ю,
Своєю працею гордились,
Любили землю-матірину свою.

Но їх спіткала гірка доля,
Жагроба варварів земних,
Настав голод, пропала воля
Через злодигів отчуж:

Котрі закопали крутки
Ковсюди - в шкети і на селі.

Кувалтзурі мислили - палили,
Творили пекло на землі.

Були писакі що писали
У ката батськои назвами,
Братів в неволю віддавали -
В тюрму, на плазу і шибір.

О, звірі люти - шкуродери,
Твориці народної біди!

Ви кровопивці, некатери -
Гамба, гамба вам на завжди!

